

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 45EK/1664/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125357744
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Strečková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125357744.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B. B., nar: XX.XX.XXXX, C. XXXX/XX, XXX XX D., proti povinnému: A. E. F., nar: XX.XX.XXXX, XXX XX G., o vymoženie zameškaného a bežného výživného, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku zamietla.

odôvodnenie:

- Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 29.07.2025 domáhal od povinného vymoženého peňažného nároku (resp. výživného), a to na základe predloženého exekučného titulu: Rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29P/7/2023, zo dňa 13.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.03.2023 a vykonateľnosť dňa 21.03.2023.
- Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 52 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.
- Podľa § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sú tu dôvody, pre ktoré by exekúcia musela byť zastavená.
- Podľa § 53 ods. 4 prvá veta Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.
- Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.
- Podľa § 48 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.
- Podľa § 48 ods. 3 písm. b) č. 1. Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie oprávneného a povinného; ak je účastníkom konania fyzická osoba, označuje sa menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.
- Podľa § 48 ods. 3 písm. c) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie zástupcu oprávneného, a ak návrh podáva viacero oprávnených, označenie spoločného zástupcu oprávnených.
- Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 36/2005 z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, či maloleté dieťa zverí do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, do striedavej osobnej

starostlivosti obidvoch rodičov alebo do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

10. Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

11. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

12. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

13. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

14. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

15. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

16. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

17. Podľa § 65 ods. 2 Zákona o rodine, súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

18. Súd po oboznámení sa návrhom na vykonanie exekúcie a jeho prílohami zistil, že v návrhu je ako oprávnená osoba uvedená matka A. B. B., nar. XX.XX.XXXX. Otec – A. E. F., nar. XX.XX.XXXX (osoba povinná) sa predmetným Rozsudkom zaväzuje prispievať na výživu maloletej H. F., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 150 Eur mesačne a maloletého I. F., nar. XX.XX.XXXX, sumou 150 Eur mesačne, ktoré je otec (povinný) platiť mesačne do rúk matky vždy do 20. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 15.03.2023.

19. Pokiaľ je dieťa maloleté, návrh na vykonanie exekúcie pre vymáhanie výživného voči jednému z rodičov je v mene dieťaťa oprávnený podať a v konaní ho zastupovať zákonný zástupca - rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Výživné je však nárokom dieťaťa a nie rodiča, ktorý dieťa zastupuje. Platí to aj v prípade, keď súd v základnom konaní svojím rozhodnutím určil, že povinný rodič má platiť výživné maloletého dieťaťa do rúk druhého rodiča (toho, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti). Takýmto rozhodnutím súd vymedzil subjekt (tzv. platobné miesto), ktorému sa výživné poukazuje, keďže ho nemožno plniť do rúk subjektu nespôsobilého na právne úkony (maloletého dieťaťa). Takýmto vymedzením rodiča prijímajúceho výživné v mene dieťaťa nespôsobilého na právne úkony nedochádza k prechodu výživného na tohto rodiča.

20. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonnou povinnosťou, ktorá v sebe zahŕňa právo dieťaťa na výživu a s tým korešpondujúcu povinnosť obidvoch rodičov dieťa vyživovať. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa, nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Ak si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, určenú právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou, povinný rodič neplní, dieťa má právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti jej núteným výkonom. Pri vymáhaní pohľadávky výživného je teda oprávneným dieťa, v prospech ktorého je výživné priznané a povinným je rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť výživné. Pri zastupovaní maloletého dieťaťa v exekučnom konaní na vymoženie výživného od povinného rodiča sa pripúšťa, aby pri podaní návrhu na exekúciu zastupoval dieťa druhý rodič (R21/1981).

21. Súd má za preukázané, že v návrhu na vykonanie exekúcie bola ako osoba oprávnená uvedená matka, ktorá však nebola oprávnená požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, pričom v uvedenom prípade ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť. Pri vymáhaní výživného je oprávneným dieťa, ktoré má právo domáhať sa splnenia vyživovacej povinnosti jej núteným výkonom.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor Návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, Návrh na vykonanie exekúcie zamietol, tak ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.